

Crònica estival

Mentre l'esport rei reposa i refà les seves files de cara a la nova campanya amb l'esperança que sigui millor que l'última, amb nous fitxatges, nous entrenadors, nous directors tècnics i més diners, cada vegada més diners, els esports dits d'estiu estan en plena efervescència. Com cada any. Heus aquí el que de més important ha passat en el món de l'esport durant la darrera setmana.

EL "TOUR"

La Volta a França continua acaparant l'atenció dels afeccionats al ciclisme. Es la prova cimera de la temporada, la que fa i desfà idols. Aquesta vegada, per les notícies arribades, sembla que el "Tour" passarà a la història com el de la davallada del gran Eddy Merckx, el qual, en el moment d'escriure aquestes ratlles, està a punt de perdre definitivament la gran volta francesa. Tot fa pensar que serà el cant del cigne del gran campió. A rei mort, rei nou. Qui serà el nou? El francès Thevenet, que va davant amb pocs segons sobre l'holandès Kuiper? L'alemany Thurau, revelació de la prova? El belga Maertens, que no hi ha pres part? Veuem.

El britànic Hunt, campió del món l'any passat, ha guanyat el gran premi d'Anglaterra disputat al circuit de Silverstone, i treu el nas a la finestra del ranking mundial. L'austriac Niki Lauda, el gran dissortat de la temporada passada a causa d'un greu accident, s'ha classificat segon i continua al davant del ranking alhora que fidel a la firma Ferrari. S'hi mantindrà?

HEM ESTAT ELIMINATS

Sí, en atletisme, hem estat eliminats de la Copa d'Europa. En l'eliminatòria celebrada a Varsòvia ens hem classificat en sisè lloc, darrera d'Alemanya Federal, Polònia, Bulgària i Suècia, i davant de Noruega i Portugal. No participarem, doncs, ni en la final A ni en la final B, que es disputaran el mes d'agost a Helsinki i Goteborg, respectivament.

Com es pot veure, en aquest esport no hi pintem gaire res. Hem progressat, evidentment, però també ho han fet els altres. Som a la cua d'Europa, cosa que no es correspon amb el sisè lloc que per nombre d'habitants hi tenim. Els nostres millors homes no han donat el que d'ells esperàvem, i és que alguns ja no estan en els seus millors temps. Quan es farà la renovació de les nostres primeres figures? I quan la dels dirigents, per tal que aportin noves idees i, per tant, nou impuls?

OLIMPIADA POPULAR

Ara fa 41 anys es va estar a punt de celebrar una Olimpíada a Barcelona, la qual volia ser una rèplica de la que pocs dies després s'havia de fer a Berlín. Aquesta es dugué a terme, i constituí un èxit propagandístic per al règim imperant llavors a Alemanya.

La de Barcelona no es pogué realitzar, com tots sabem, per uns fets que avui ja són història. Aquesta Olimpíada, dita Popular o, millor, "del Treball", ja que això volia ser, es va celebrar un any més tard a Anvers, Bèlgica. Jo vaig prendre part a la competició selectiva feta a Barcelona el juny del 37; hi vaig quedar en tercer lloc, i, per tant, no vaig ser seleccionat. Pocs dies més tard, el tren em conduïa a Albacete, on vaig començar una odissea que durà més de dos anys. Una odissea molt més arriscada que la d'Ulisses. Vaig tenir molta sort, i vaig tornar una vegada més a preparar-me per altres olimpíades: la de Londres del 48; la d'Helsinki del 52; la de Melbourne del 56, la de Roma del 60; la de Tòquio del 64; la de... fins que el cos, vençut pel temps, va dir prou.

Vist des d'ara, la cosa té una certa lògica: ja havia començat malament.

Albert Gurt

